

[Tang Sørensen]

lang række ting, som er jordnære, men der er også nogle visioner i den, som jeg tror er urealistiske. Hovedpræget er efter min opfattelse en særdeles saglig redegørelse, der påpeger en lang række af problemer, som i dag præger Fællesskaberne.

Det største problem, Fællesskaberne i dag må kæmpe imod, er jo, som det er sagt af de foregående talere, arbejdsløsheden. Vi er vidende om, at arbejdsløsheden inden for Fællesskaberne i dag nærmer sig de 10 millioner mennesker, og det er selvfølgelig en fuldstændig uacceptabel situation at have omkring 10 millioner mennesker i Fællesskaberne, der i dag er uden beskæftigelse, men man skal ikke tro, at man løser arbejdsløshedsproblemet ved at slynge omkring sig med en lang række fine ord og store målsætninger. Det, der skal til for at løse arbejdsløshedsproblemet i Vesteuropa, i Fællesskaberne og i særdeleshed i Danmark, er, at der føres en politisk-økonomisk politik, der vil føre til, at der bliver betydelig bedre vilkår at operere under for samtlige grupper i samfundet. Det er den måde, man skal løse arbejdsløshedsproblemerne på.

De 4 punkter, udenrigsministeren omtaler på side 3 i sin redegørelse, som den danske regering mener skulle kunne føre til en væsentlig reduktion af arbejdsløsheden, er jeg ikke enig med udenrigsministeren i. Der er i hvert fald 2 af punkterne, jeg finder ikke vil være særlig gavnlige og ikke vil reducere den arbejdsløshed, som udenrigsministeren har ret i er af en ikke acceptabel karakter.

Men der er en lang række andre problemer inden for Fællesskaberne, vi i det kommende halve års tid kommer til at beskæftige os med.

For det første er der fiskeripolitikken, som udløber her pr. 31. december 1982. Fiskeripolitikken har jo, set med danske øjne, en meget, meget vigtig position inden for Fællesskaberne, og jeg vil håbe, at man fra dansk side vil forsøge at præge den debat, der skal foregå i Fællesskaberne vedrørende fiskeripolitikken, i en retning, der vil føre til et resultat, der, set med danske øjne, vil være gunstigt. Selvfølgelig går formandskabet ikke ud på udelukkende at koncentrere sig om danske interesser, men her er et interesseområde, som er af vital betydning for det danske samfund. Da vi ved, at dette vigtige spørgsmål skal have en afklaring i løbet af

det næste halve års tid, så finder jeg, at der her er en meget, meget stor og god lejlighed til, at vi fra dansk side kan være med til at præge debatten og forhåbentlig også være med til at præge afgørelsen vedrørende fiskeripolitikken i positiv retning set med danske øjne.

Der er et andet område, som vel også har meget stor interesse, og hvor vi bliver nødt til at tage stilling til, om det er klogt eller ikke klogt, nemlig udvidelsen af Fællesskaberne med Spanien og Portugal. Når jeg bringer dette problem ind i debatten, så er det, fordi man, samtidig med at udvidelsen af Fællesskaberne med Spanien og Portugal skal diskuteres og endeligt afgøres, hvis optagelsen skal finde sted i 1984, må være klar over, at EFs finansieringsramme, som vi jo i dag holder os inden for med den 1 pct.s momsramme, ikke slår til. Jeg er bange for, at denne ramme ikke kan holde, hvis man udvider Fællesskaberne med disse to sydeuropæiske lande.

Jeg er også bange for, at den vitale del af EF-politikken, nemlig landbrugspolitikken, vil komme ganske alvorligt i klemme ved en udvidelse med disse to sydeuropæiske lande. Vi ved, at i dag er Fællesskabernes landbrugspolitik det område, hvor Fællesskaberne, indtil nu i hvert fald, har fungeret bedst. Det er det område, der har været mest resourceslugende, men det er et område, hvor man virkelig har fået Fællesskaberne til at fungere efter deres hensigt. Jeg er bange for, at man med en udvidelse med Spanien og Portugal vil bringe dette set med danske øjne vitale område ned på et plan, hvor det ikke vil være gavnligt, set med danske øjne. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at advare imod, at man optager disse to sydeuropæiske lande.

I samme periode bliver vi nok også nødt til at tage stilling til grønlandske forhold. Vi ved, at der for ganske kort tid siden har fundet en folkefstemning sted i Grønland, hvor et flertal i den grønlandske befolkning traf den beslutning, at man ønskede at udtræde af Fællesskaberne. Det er en beslutning, som jeg finder at vi må acceptere uden væsentlige indsigelser. Det er en demokratisk beslutning, den grønlandske befolkning har truffet, og som jeg finder at vi fra dansk side må acceptere uden væsentlige indvendinger.